

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **V. W.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2005, č. j. 42 Cad 224/2005 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 7. 2003, čj. X. V podané kasační stížnosti žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť v záhlaví není uvedeno správní rozhodnutí, jež bylo předmětem přezkumu a dále namítal, že se soud nevypořádal s právní argumentací žalobce založenou na několika nálezech Ústavního soudu. Žalobce proto navrhl, aby byl rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2005 zrušen a věc vrácena tomuto soudu k novému projednání.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2005, č. j. 3 Ads 6/2005 – 57 byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 5. 2004, č. j. 42 Cad 73/2004 – 25 a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud zde dovodil existenci důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a zavázal krajský soud právním názorem, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 6. 2004, kterým byla vyslovena analogicky účast žalobce na soudní rehabilitaci podle ust. § 33 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. není právně relevantní pro přiznání odškodňovacích nároků podle zák. č. 261/2001 Sb. a tudíž ani podle ust. § 25 odst. 1 a 7

zák. č. 119/1990 Sb. Tento právní názor Krajský soud v Ústí nad Labem v napadeném rozsudku ze dne 21. 11. 2005 dodržel.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalobce je nepřipustná. Jak bylo již uvedeno výše, Krajský soud v Ústí nad Labem byl při svém rozhodnutí vázán právním názorem vysloveným v předchozím zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu a tento právní názor dodržel. Uvedenou skutečnost žalobce v kasační stížnosti nezpochybňuje, jeho námitky směřují opětovně do posouzení právní otázky, k níž se Nejvyšší správní soud již jednou vyslovil. K tomu Nejvyšší správní soud už jen pro úplnost dodává, že námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku z důvodu absence označení správního rozhodnutí, které bylo předmětem přezkumu, ve výroku rozsudku považuje za zcela účelovou. Takovouto povinnost soud žádný předpis neukládá a je navíc zcela zřejmé, že ani sám žalobce fakticky nemá pochyby, jaké správní rozhodnutí bylo přezkoumáno. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. jako nepřipustnou odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

